

Sygn. akt II K 270/19

1.2.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2021r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Agnieszka Wachlaczenko

Protokolant st. sekr. sądowy Agnieszka Dębowa

w obecności Prokuratora ---

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19.11.2019r., 25.02.2020r., 06.04.2021r., 15.06.2021r sprawy

G. S. syna S. i Z. z domu K., ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od marca 2017 roku do 24 października 2017 roku w K. woj. (...) znęcał się psychicznie nad swoją byłą żoną I. S., w ten sposób że będąc w stanie nietrzeźwości wszczywał awantury domowe, w trakcie trwania których znieważał ją słowami powszechnie uznanymi za obelżywe, wypowiadając przy tym groźby pozbawienia życia i zdrowia

tj. o czyn z art. 207 § 1 k.k.

II. w okresie od marca 2017 roku do 24 października 2017 roku w K. woj. (...) znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją córką W. S., w ten sposób że będąc w stanie nietrzeźwości wszczywał awantury domowe, w trakcie trwania których znieważał ją słowami powszechnie uznanymi za obelżywe, a w dniu 21 maja 2017 roku w trakcie trwania awantury domowej popchnął ją na szafkę o którą w wyniku czego pokrzywdzona uderzyła ramieniem, doznając obrażeń ciała w postaci stłuczenia barku i ramienia, które to obrażenia naruszając czynności narządów ciała na czas poniżej siedmiu dni

tj. o czyn z art. 207 § 1 k.k. i art. 157 § 2 i 4 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

1. w miejsce zarzucanych oskarżonemu **G. S.** czynów opisanych w punktach I i II uznaje go za winnego tego, że w okresie od marca 2017 roku do 24 października 2017 roku w K. woj. (...) znęcał się psychicznie nad swoją byłą żoną I. S. w ten sposób że będąc w stanie nietrzeźwości wszczywał awantury domowe, w trakcie trwania których znieważał ją słowami powszechnie uznanymi za obelżywe, wypowiadając przy tym groźby pozbawienia życia i zdrowia, a także nad córką W. S., w ten sposób że będąc w stanie nietrzeźwości wszczywał awantury domowe, w trakcie trwania których znieważał ją słowami powszechnie uznanymi za obelżywe, a w dniu 21 maja 2017 roku w trakcie trwania awantury domowej popchnął ją na szafkę w wyniku czego pokrzywdzona uderzyła ramieniem, doznając obrażeń ciała w postaci stłuczenia barku i ramienia, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała na czas poniżej siedmiu dni, tj. czynu wypełniającego dyspozycję art. 207 § 1 k.k. i art. 157 § 2 i 4 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

3. na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora;

4. na podstawie art. 72 § 1 pkt 7a i 8 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz zbliżania się i jakiegokolwiek kontaktowania się z pokrzywdzonymi I. N. oraz W. S. w czasie gdy oskarżony znajduje się w stanie nietrzeźwości lub w stanie po użyciu alkoholu;

5. przyznaje od Skarbu Państwa na rzecz adw. L. K. kwotę 852 (osiemset pięćdziesiąt dwa) zł powiększoną o należny podatek od towarów i usług tytułem pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;

6. przyznaje od Skarbu Państwa na rzecz adw. I. M. kwotę 852 (osiemset pięćdziesiąt dwa) zł powiększoną o należny podatek od towarów i usług tytułem pomocy prawnej udzielonej pokrzywdzonej W. S. z urzędu;

7. zwalnia oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa.

SSR Agnieszka Wachłaczanko

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 270/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	G. S.	<p>wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 29 czerwca 2021 roku oskarżony G. S. został uznany za winnego tego, że w okresie od marca 2017 roku do 24 października 2017 roku w K. woj. (...) znęcał się psychicznie nad swoją byłą żoną I. S. w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości wszczywał awantury domowe, w trakcie trwania których znieważał ją słowami powszechnie uznanymi za obelżywe, wypowiadając przy tym groźby pozbawienia życia i zdrowia, a także nad córką W. S., w ten sposób że będąc w stanie nietrzeźwości wszczywał awantury domowe, w trakcie trwania których znieważał ją słowami powszechnie uznanymi za obelżywe, a w dniu 21 maja 2017 roku w trakcie trwania awantury domowej popchnął ją na szafkę wyniku czego pokrzywdzona uderzyła ramieniem, doznając obrażeń ciała w postaci stłuczenia barku i ramienia, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała na czas poniżej dni 7, czynu wypełniającego dyspozycję art. 207 § 1 k.k. i art. 157 § 2 i 4 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.</p>	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>I. S. (obecnie N.) jest była żoną G. S.. Z tego związku pochodzi czworo dzieci: M., ur. (...), W., ur. (...), P., ur. (...) i K., ur. (...) Powodem rozpadu małżeństwa był wieloletni alkoholizm oskarżonego oraz fakt, że znęcał się psychicznie nad żoną i dziećmi. Pomimo rozvodu, z przerwami wszyscy zamieszkiwali wspólnie do 20 sierpnia 2017 roku. Pokrzywdzona I. S. mimo wcześniejszego wyprowadzenia się z mieszkania powróciła do tego lokalu, gdyż nie było jej stać na samodzielne utrzymanie wynajętego mieszkania i zabezpieczenie potrzeb czworga dzieci.</p> <p>G. S. znęcał się nad żoną od marca 2017 roku, w ten sposób, że wszczynał awantury domowe będąc w stanie nietrzeźwości, w trakcie których znieważał słownie I. S. używając słów wulgarnych, obelżywych, a także groził jej zniszczeniem mieszkania, pozbawieniem życia, . Takie awantury miały miejsce niemal codziennie. Kilkakrotnie były przeprowadzane interwencje policji. Ich wspólne dzieci bały się chodzić do szkoły, ponieważ obawiały się,</p>	zawiadomienie do Prokuratury Rej.	k. 1	

<p>że oskarżony może zrobić krzywdę ich mamie.</p> <p>Oskarżony również znęcał się psychicznie nad swoją córką, W. S., ubliżał jej, wywierał presję grożąc, iż „odda” ja do domu dziecka. W dniu 21 maja 2017 roku, gdy przyjechała wraz z mamą do mieszkania przy ul. (...) po rzeczy, ojciec był pijany i rozpoczął awanturę. W jej trakcie G. S. popchnął swoją córkę i jej mamę, w wyniku czego W. S. uderzyła się w szafkę i miała zasinienie na lewym ramieniu. W związku z tym zdarzeniem matka zawiozła ją na (...), gdzie rozpoznano stłuczenie barku i ramienia.</p> <p>I. S. pozwem z dnia 20 kwietnia 2017 roku wniosła o eksmisję G. S. z mieszkania przy ul. (...) w K.. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 10 kwietnia 2018 roku w sprawie o sygn. akt I C 1229/17 nakazano G. S., aby opróżnił, opuścił i wydał I. S. przedmiotowy lokal mieszkalny.</p>			
zeznania świadka I. S.	k. 222v-223		
raporty zgłoszeń na Policję	k. 7-8; k. 79		
odpisy aktów urodzenia M., W., P. i K. S.	k. 18-21		
zeznania świadka W. S.	k. 230v		

opinia sądowo- psychiatryczna	k. 65-66		
akta sprawy I C 1229/17	k. 90-114		
karta informacyjna z (...)	k. 96		
opinia sądowo-lekarska	k. 155		
Oskarżony był dotychczas karany za czyn określony w art. 190 § 1 k.k.	informacja z K.	k. 148-149	
<i>o.1.Fakty uznane za nieudowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<i>OCena DOWOdów</i>			
<i>o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	zeznania świadka I. S. (obecnie N.)	Sąd dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonej I. S.. I. S. złożyła zawiadomienie do Prokuratury Rejonowej o popelnieniu przestępstwa i została przesłuchana w charakterze świadka	

		<p>w toku postępowania przygotowawczego, następnie w trakcie trwania rozprawy głównej składała zeznania przed Sądem. W ocenie Sądu pokrzywdzona nie obciążała nazbyt swojego byłego męża. W swoich zeznaniach mówiła, że oskarżony nigdy nie stosował wobec niej przemocy fizycznej. Sąd nie znalazł podstaw aby odmówić wiarygodności zeznaniom świadka. Zeznania pokrzywdzonej są spójne z zebrany w sprawie materiałem dowodowym, a także korelują z zeznaniami W. S..</p>
<p>zeznania świadka W. S.</p>	<p>Sąd dał wiarę i oparł się na zeznaniach świadka W. S. w całości. Sąd nie znalazł podstaw aby odmówić wiarygodności zeznaniom W. S.. W ocenie Sądu za wiarygodnością świadka przemawia nie tylko to, iż zeznania te korelują z pozostałym osobowym materiałem dowodowym, ale również to, że pokrzywdzona w swoich zeznaniach nie obciąża nadmiernie oskarżonego, mówiąc, iż nigdy nie widziała aby oskarżony uderzył I. S..</p>	
	<p>Podsumowując, cały zgromadzony w sprawie osobowy materiał dowodowy (oprócz wyjaśnień oskarżonego), a więc: zeznania pokrzywdzonej I. S.</p>	

(obecnie N.) i pokrzywdzonej W. S. jest spójny i wzajemnie się uzupełnia. Zeznania wszystkich wymienionych świadków nie są ze sobą sprzeczne, tworzą jednolity obraz osoby oskarżonego i jego zachowań. We wszystkich zeznaniach podkreślane są agresywne zachowania oskarżonego, duży problem z nadużywaniem alkoholu oraz stosowanie przemocy psychicznej wobec członków najbliższej rodziny. Brak jest w ocenie Sądu przesłanek by twierdzić, iż zeznania te są niewiarygodne.

Sąd ustalając stan faktyczny oparł się na nieosobowym materiale dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie. Zarówno odpisy aktów urodzenia, informacja z K. sporządzone zostały przez fachowe podmioty w ramach ustawowych kompetencji. Sąd oparł się również na sporządzonych w sprawie opiniach biegłych: biegłego z zakresu medycyny sądowej co do oceny obrażeń jakie posiadała pokrzywdzona W. S. po zdarzeniu z dnia 21 maja 2017 roku oraz opinię sądową z zakresu psychiatrii dotyczącej oskarżonego. Wymienione opinie były jasne, rzetelne, klarowne

	i stanowcze w swoich wnioskach. Żadna ze stron nie podważała treści tych opinii, również Sąd nie znalazł podstaw aby odmówić im wiarygodności.		
<i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	Wyjaśnienia oskarżonego	W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego nie zasługują na uznanie ich za wiarygodne. Oskarżony w toku postępowania nie składał obszernych wyjaśnień, ograniczył się w zasadzie do zaprzeczenia okolicznościom wskazywanym przez innych świadków i wskazał, że zdarzenie z dnia 21 maja 2017 roku było nieumyślne i zdarzyło się tylko raz. Zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonego to wyłącznie przyjęta linia obrony i próba uniknięcia odpowiedzialności za popełnione czyny. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie nie znajdują potwierdzenia w żadnym innym materiale dowodowym, nie tylko tym osobowym, ale również	

		nieosobowym (zgłoszenia na Policję, dotychczasowa karalność oskarżonego).	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		G. S.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Przestępstwo znęcania się godzi w podstawowe zasady współżycia w rodzinie, decydujące o jej spoistości i trwałości, jest istotnym czynnikiem wpływającym na rozkład małżeństwa i rozbitcie rodziny, a w konsekwencji – na osłabienie jej funkcji wychowawczej z dalszymi szkodliwymi tego następstwami dla rozwoju fizycznego, psychicznego i moralnego oraz procesu przystosowania społecznego dzieci i młodzieży (uchw. SN z 9.6.1976 r., VI KZP 13/75, OSNKW 1976, Nr 7–8, poz. 86; uchw. SN z 25.11.1971 r., VI KZP 40/71, OSNKW 1972, Nr 2, poz. 27). Głównym przedmiotem ochrony przestępstwa określonego w art. 207 k.k. jest			

rodzina, jej prawidłowe funkcjonowanie w każdym jej aspekcie. Przepięstwo okrešone w art. 207 k.k. jest przepięstwem indywidualnym w tym rozumieniu, iŝ ofiarą moŝe być wylącznie osoba najbliŝsza lub pozostająca ze sprawcą w stosunku zaleŝności. Jest to przepięstwo formalne, dla jego bytu nie jest wymagane spowodowanie jakichkolwiek skutków. Znęcanie się moŝe przybrać formę psychiczną bądź fizyczną, jest to kaŝda aktywność sprawcy sprowadzająca się do zadawania powaŝnego bólu fizycznego lub dotkliwych cierpień psychicznych. Za znęcanie uważa się zazwyczaj systematyczne, intensywne, powtarzające się zachowania, naruszające różne dobra. W ocenie Sądu oskarŝony swoim zachowaniem zrealizował wszystkie znamiona okrešone w art. 207 § 1 k.k. Oskarŝony przez ponad pół roku systematycznie i niemal nieustannie zadawał wspólnie zamieszkującym z nim członkom rodziny przede wszystkim cierpienia psychiczne. Wobec mienionych osób stosował przemoc psychiczną ubliŝając pokrzywdzonej, używając w stosunku do niej słów uznanych powszechnie za wulgarne i obelŝywe. Jako zadawanie cierpienia psychicznego

należy uznać również sytuację gdy dziecko zmuszane jest do patrzenia na to, jak jeden z rodziców zadaje cierpienie i psychiczne i fizyczne drugiemu z rodziców. W wyniku zdarzenia z dnia 21 maja 2017 roku, gdy podczas awantury G. S. popchnął swoją córkę W. S., doznała ona stłuczenia barku i ramienia, co stanowiło naruszenie czynności narządów jej ciała na czas poniżej 7 dni, czym oskarżony zrealizował dyspozycję art. 157 § 2 k.k. Oskarżony dopuścił się tego czynu umyślnie. Sąd nie znalazł okoliczności wyłączających winę oskarżonego.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu Sąd miał na uwadze kwantyfikatory określone w art. 115 § 2 k.k. W ocenie Sądu społeczna szkodliwość czynu przypisanego oskarżonemu jest wysoka. Swoim działaniem oskarżony naruszył podstawowe dobro chronione prawem jakim jest rodzina. Oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim. Był wobec siebie (i również taką postawę prezentował w toku postępowania przed Sądem) całkowicie bezkrytyczny, uznając, że nie uczynił nic złego.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
	1	1	<p>Za czyn przypisany oskarżonemu groziła kara od 3 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności (art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k.). Sąd nie doszukał się na gruncie niniejszej sprawy specjalnych okoliczności łagodzących. Za okoliczność obciążającą Sąd uznał natomiast dotychczasową karalność oskarżonego.</p> <p>W ocenie Sądu karą adekwatną do wagi popełnionego czynu, stopnia społecznej szkodliwości oraz stopnia winy, jest kara 10 miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>W myśl art. 53 k.k. Sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a ponadto potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.</p> <p>Wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się</p>

			<p>sprawcy, rodzaj i stopień naruszenia ciążących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu. Miarkując karę w stosunku do oskarżonego Sąd kierował się wskazanymi wyżej dyrektywami wymiaru kary.</p>
	2	2	<p>Sąd, w punkcie drugim orzeczenia wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 3 lata, stwierdzając, że jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Sąd miał na uwadze również okoliczność, iż oskarżony nie zamieszkuje już wspólnie z pokrzywdzonym. Jak wynika z informacji uzyskanej od I. N. oskarżony podjął leczenie odwykowe, w ocenie Sądu należy umożliwić oskarżonemu korektę dotychczasowego trybu życia.</p>
	3	3	<p>W punkcie trzecim orzeczenia Sąd oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora, ponieważ charakter i</p>

			<p>okoliczności popełnienia czynu przypisanego oskarżonemu wymagają trwałej korekty jego zachowań. Czyn ten ma ścisły związek z nadużywaniem przez oskarżonego alkoholu, dlatego w ocenie Sądu również w związku z orzeczonymi wobec oskarżonego zakazami niezbędny jest fachowy nadzór nad oskarżonym.</p>
	4	4	<p>W myśl art. 72 § 1 pkt 7a i 8 k.k. Sąd orzekł zakaz zbliżania się i jakiegokolwiek kontaktowania się z pokrzywdzonymi I. N. oraz W. S. w czasie, gdy oskarżony znajduje się w stanie nietrzeźwości lub w stanie po użyciu alkoholu. Obowiązek powstrzymania się od kontaktowania z pokrzywdzonym lub innymi osobami w określony sposób polega na ograniczeniu przez sąd bezpośredniego lub pośredniego kontaktu sprawcy z pokrzywdzonym lub innymi osobami. Obowiązek ten nie polega jednak na całkowitym pozbawieniu kontaktu ze wskazanymi osobami, lecz jedynie jego ograniczeniu w określony przez sąd sposób. W związku z czym, Sąd uznał, iż określony w punkcie czwartym wyroku sposób ograniczenia kontaktu</p>

			z pokrzywdzonymi jest odpowiedni.
inne zaGadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
7. KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
5	<p>Oskarżony reprezentowany był w toku postępowania przez obrońcę z urzędu – wobec powyższego należało orzec o wynagrodzeniu obrońcy. Stawkę obliczono na podstawie § 17 ust. 1 pkt 1 w zw. z ust. 2 pkt 3 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. Obliczoną kwotę</p>		

	powiększono o należny podatek VAT.	
6	<p>Pokrzywdzona W. S. reprezentowana była w toku postępowania przez kuratora – wobec powyższego należało orzec o wynagrodzeniu adwokata, tytułem pomocy prawnej udzielonej pokrzywdzonej z urzędu. Stawkę obliczono na podstawie § 17 ust. 1 pkt 1 w zw. z ust. 2 pkt 3 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. Obliczoną kwotę powiększono o należny podatek VAT.</p>	
7	<p>W ocenie Sądu, uwzględniając sytuację życiową i finansową oskarżonego należało zwolnić go od ponoszenia kosztów sądowych za niniejsze postępowanie w całości. Oskarżony pracuje jedynie dorywczo, gdzie jego średnie miesięczne dochody z tego tytułu wynoszą łącznie około 800 złotych. W związku z tym oskarżony nie jest w stanie ponieść kosztów procesu, dlatego Sąd obciążył nimi Skarb Państwa.</p>	
Podpis		

--	--